Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

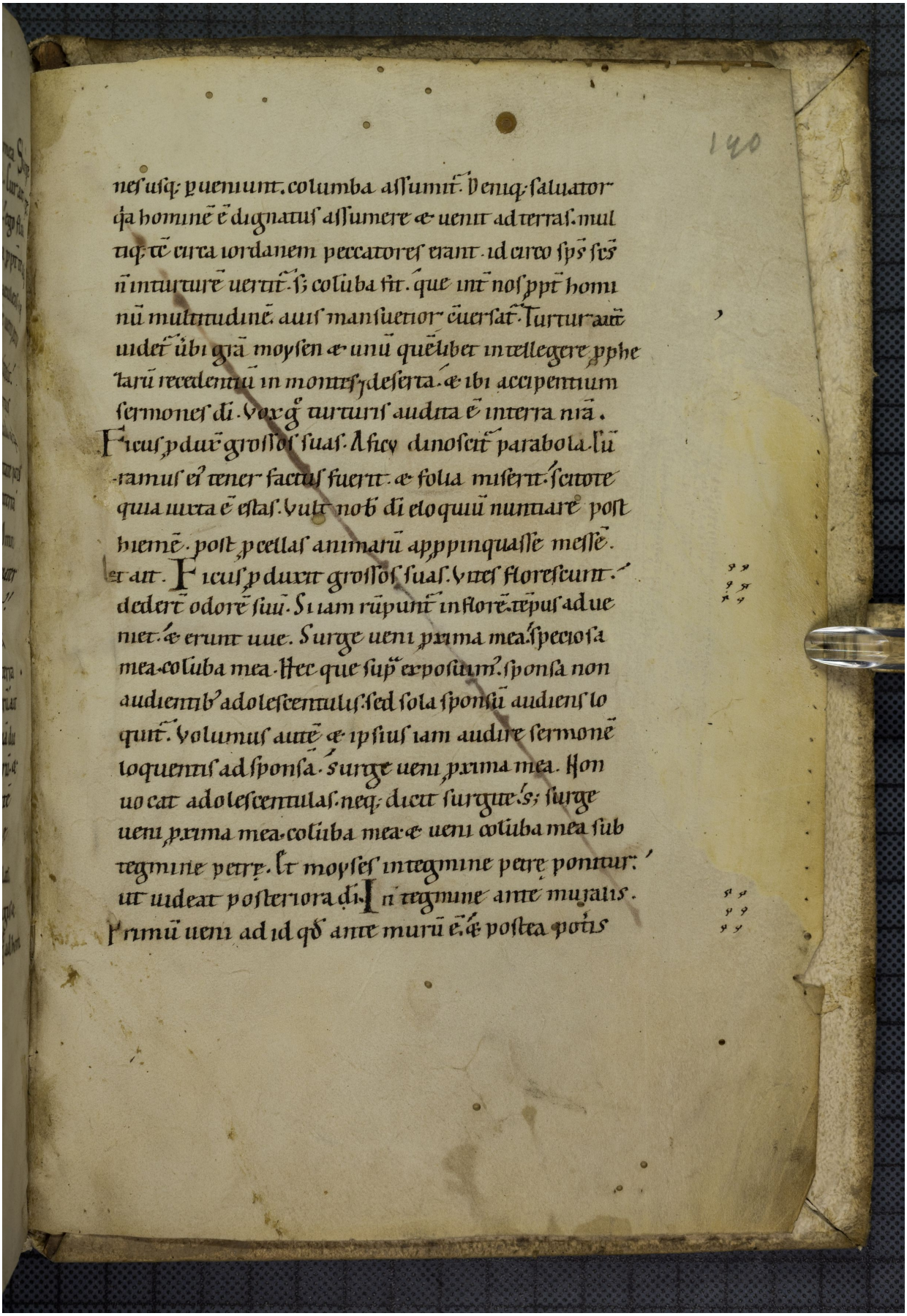

140

nes usq; p uenimus. columba assumit. Veniq; saluator
qa homine ē dignatus assumere & uenit ad terras. mul
tiq; tē circa iordanem peccatores erant. id circo sps sēs
ñ in turture uenit. si coliba fit. que int nos ppt homi
nū multitudinē. auis mansuetior euersat. Turtur autē
uidet ubi gia moysen & unū quēlibet intellegere pphe
tarū recedentiū in montis deserta. & ibi accipentium
sermones di. Vox q̄ turturis audita ē in terra nra.
Ficus p duē grossos suas. A fico dinoscit parabola. lu
ramus ei tener factus fuerit. & folia miserit. scitote
quia iuxta ē estas. Vult nob di eloquiū nuntiare post
hiemē. post p̄cellas animarū appinquasse messē.
Et ait. Ficus p dixit grossos suas. Vites florescunt.
dederē odorē suū. Si iam rūpunt in florē. tēpus adue
niet. & erunt uue. Surge ueni p̄xima mea. speciosa
mea. coliba mea. Hec que sup̄ exposuim. sponsa non
audientib adolescentulis. sed sola sponsū audiens lo
quit. Volumus autē & ipsius iam audire sermonē
loquentis ad sponsā. Surge ueni p̄xima mea. Non
uocat adolescentulas. neq; dicit surgite. s; surge
ueni p̄xima mea. coliba mea. & ueni coliba mea sub
tegmine petre. Et moyses in tegmine petre ponitur.
ut uideat posteriora di. In tegmine ante mu ialis.
Primū ueni ad id qd ante murū ē. & postea pots